

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114204015
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114204015.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 36 613 834 proti odporkyni 1/ Z. U., št. občianke SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom R. K., N. K. XXX, zastúpenej JUDr. Romanom Madom, advokátom so sídlom Nová Dubnica, Gagarinova 32, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeným JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 7 574,16 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni 1/ náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 1 176,32 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet zástupcu odporkyne 1/.

III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne 1/ náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporkyne 1/ a odporcu 2/ Q. E. zaplatenia sumy 7 574,16 € s 8,75 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 21.03.2010 do 25.02.2013 v sume 617,34 € a 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 7 574,16 € od 26.02.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.11.2004, uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenská sporiteľňa, a.s., ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníčkou, na základe ktorej bol dlžníčke poskytnutý úver. Odporca 2/ prevzal na seba ručiteľský záväzok. Dlžníčka neplnila svoje povinnosti zo zmluvy, neplatila splátky v stanovených termínoch. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 bola pohľadávka voči odporcom postúpená na postupníka - navrhovateľa. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala táto sumu 30 541,34 €, ktorá pozostávala z istiny 20 691,28 €, úroku 3 099,34 €, úroku z omeškania 6 699,89 €. Zdôraznil, že predmetná zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, a preto sa právne vzťahy zo zmlúv o úvere, uzavretých pred 01.01.2008, spravujú Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na povahu účastníkov vzťahu. Do 31.12.2007 sa ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55. V dôsledku uvedeného sa na účastníkov zmluvy nevzťahovala povinnosť podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa podľa nich ani platnosť úkonov pred 01.01.2008. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úver 9 958,18 €, ktorý mala splatiť v mesačných splátkach po 132,88 €, vždy k 20.

dňu v mesiaci. V tomto konaní si uplatňuje splátky splatné v období od 20.03.2010 do 20.11.2014 v počte 57 a v celkovej výške 7 574,16 €, pretože splátky splatné pôvodne od 20.02.2013 do 20.11.2014 sa stali splatnými dňa 25.02.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšok splátok si v konaní neuplatňuje. Zároveň si uplatnil vyčíslený úrok z omeškania v sadzbe 8,75 % ročne z jednotlivých dlžných splátok 132,88 € za obdobie od 21.03.2010 do 25.02.2013 v celkovej výške 617,34 €, ktorú sumu v návrhu presne špecifikoval.

Súd vo veci vydal dňa 16.06.2014 platobný rozkaz č.k. 27C/66/2014-33, ktorým návrhu vyhovel.

Odporkyňa 1/ proti nemu podala včas odôvodnený odpor, platobný rozkaz bol zo zákona (§ 17 z.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /ďalej len „O.s.p.“/) vo vzťahu k nej zrušený a súd vec prejednal na pojednávaní.

Odporca 2/ odpor proti platobnému rozkazu nepodal a tento vo vzťahu k nemu nadobudol právoplatnosť dňa 16.08.2014.

Predmetom konania tak zostal nárok navrhovateľa voči odporkyni 1/ na zaplatenie 7 574,16 € s príslušenstvom.

Súd na pojednávaní, konanom za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd konal v jeho neprítomnosti, vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 23.11.2004 vrátane Všeobecných obchodných podmienok, dohodou o ručení zo dňa 23.11.2004, výzvou na zaplatenie zo dňa 25.05.2005, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2012 vrátane prílohy č. 1, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.12.2012, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 06.02.2013, vrátane podacieho hárku, dôrazným upozornením zo dňa 02.04.2013, oznámením o podaní žaloby zo dňa 09.05.2013, pokusmi o zmier zo dňa 24.01.2014, odporom odporkyne 1/, odpoveďou odporkyne na pokus o zmier, oznámením o zverení pohľadávky do mandátnej správy zo dňa 22.08.2007, písomnými vyjadreniami účastníkov konania, uznesením o začatí trestného stíhania zo dňa 21.05.2005 ČVS: ORP-114/OEK-TN-2005, uznesením o spojení na spoločné konanie zo dňa 31.01.2005 ČVS: ORP-1110/OEK-TN-2004, trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T 36/2010 zo dňa 10.10.2011, oznámením Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 10.12.2014 a zo dňa 16.12.2014, e-mailom adresovaným navrhovateľovi zo dňa 19.03.2015, výzvou banky na plnenie dlhu zo dňa 24.09.2009, prehľadom transakcií na úverovom účte odporkyne, písomnými podaniami účastníkov, výsluchom odporkyne, vyjadreniami účastníkov na pojednávaní, ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovné:

Dňa 23.11.2004 bola medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Suché Mýto 4, IČO: 00 151 653 ako veriteľom (ďalej len „veriteľ“) a odporkyňou 1/ ako dlžníčkou, uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na ktorej základe jej veriteľ poskytol účelový úver na investíciu do nehnuteľnosti 9 958,17 €/300 000,- Sk, ktorý sa zaviazala splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 132,88 €/4 003,- Sk vždy k 20. dňu v mesiaci. Poplatok za poskytnutie úveru 2 % z výšky úveru (199,16 €) bol splatný v deň podpisu zmluvy. Prvá splátka bola stanovená na deň 20.12.2004 a posledná na deň 20.11.2014. Výška úrokovej sadzby bola fixná ku dňu podpisu zmluvy 9,80 % ročne, poplatok za správu úveru bol 1,66 €/50,- Sk mesačne. V zmluve nebola uvedená ročná percentuálna miera nákladov úveru.

Súčasťou zmluvy o splátkovom úvere boli aj Všeobecné obchodné podmienky, v ktorých v bode 7.6.1 je dojednané oprávnenie veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere okrem iného v prípade, že je klient v omeškani so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo je v omeškani so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní.

Dňa 23.11.2004 bola medzi veriteľom spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Suché Mýto 4, IČO: 00 151 653 a ručiteľom Q. E. (pôvodne odporca 2/) uzavretá dohoda o ručení podľa § 303 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorou ručiteľ zobral na vedomie, že veriteľ uzavrel dňa 23.11.2004 s dlžníkom - odporkyňou 1/ zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v sume 9 958,17 €/300 000,- Sk. Ručiteľ vyhlásil, že uspokojí pohľadávky veriteľa v prípade, ak dlžník neuhradí veriteľovi pohľadávku riadne a včas.

Výzvou na zaplatenie zo dňa 25.05.2005 vyzvala banka odporkyňa ako ručiteľku na plnenie dlhu zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej s dlžníkom Q. E. s tým, že ku dňu 25.05.2005 predstavoval dlh dlžníka sumu 438,15 €/13 200,- Sk a zostatok pohľadávky 3 547,16 €/106 861,90 Sk. Zároveň odporkyňa upozornila, že v prípade neuhradenia sumy v lehote 5 dní od doručenia výzvy banka pristúpi k vymáhaniu pohľadávky v zmysle platných právnych predpisov, resp. k zadaniu pohľadávky do mandátnej správy alebo k jej postúpeniu na tretiu osobu.

Oznámením o zverení pohľadávky do mandátnej správy zo dňa 22.08.2007 banka oznámila odporkyňi 1/, že na základe mandátnej zmluvy zverila pohľadávku zo splátkového úveru č. XXXXXXXXXX zo zmluvy zo dňa 23.11.2004 v celkovej výške 14 868,60 €/447 931,60 Sk na vymáhanie spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o..

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 bola pohľadávka voči odporcom postúpená postupcom - Slovenská sporiteľňa, a.s., na postupníka - navrhovateľa. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok predstavoval zostatok pohľadávky odporkyne 1/ ku dňu postúpenia sumu 30 541,34 €, z toho istina 20 691,28 €, úroky 3 099,34 €, úroky z omeškania 6 699,89 €.

Postúpenie pohľadávky malo byť odporkyňi 1/ oznámené listom zo dňa 18.12.2012. Navrhovateľ nedoložil k oznámeniu doručenkou alebo iný dôkaz preukazujúci zaslanie alebo doručenie oznámenia odporkyňi 1/.

Právny nástupca veriteľa - navrhovateľ využil oprávnenie požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok ku dňu 06.02.2013, a to výzvou zo dňa 06.02.2013. Výzvou vyzval odporkyňa na plnenie dlhu najneskôr do 21.02.2013.

Listom označeným ako Dôrazné upozornenie zo dňa 02.04.2013 navrhovateľ vyzval odporkyňa 1/ na úhradu dlhu v celkovej výške 31 236,97 €, z toho základná pohľadávka 20 691,28 €, úroky z omeškania 10 344,86 € a náklady inkasného konania 200,83 €, najneskôr do 09.04.2013. Pokusmi o zmier zo dňa 24.01.2014, adresovanými odporkyňi 1/ a Q. E. vyzval navrhovateľ menovaných na dobrovoľné plnenie dlhu v celkovej výške 45 442,73 €, z toho neuhradený úver 20 691,28 €, zmluvný/zákonný úrok 14 901,39 €, riadny úrok 3 099,34 €, úrok z omeškania 6 674,98 €, zmluvný úrok 1/ suma 24,91 €, náklady klienta 50,83 €. Oznámením o podaní žaloby zo dňa 09.05.2013 navrhovateľ odporkyňi 1/ oznámil, že prípad odovzdal advokátskej kancelárii s návrhom na vydanie platobného rozkazu s tým, že v platobnom rozkaze je suma zvýšená o trovy konania vo výške 6 207,38 €. Túto sumu je navrhovateľ ochotný odporkyňi 1/ odpustiť, ak dlh vo výške 31 420,50 € zaplatí ešte v ten deň.

Odporkyňa 1/ listom zo dňa 08.02.2014 navrhovateľovi oznámila, že jeho listy považuje za neprimerane nátlakové, pričom v každom sa uvádza iná vymáhaná pohľadávka. Vzniesla námietku premlčania a vyzvala navrhovateľa na predloženie všetkých listinných dôkazov.

Oznámením zo dňa 10.12.2014 Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu oznámila, že na zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru ku dňu 10.12.2012. Oznámením zo dňa 08.01.2015 Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu oznámila, že zmluvou o splátkovom úvere a súvisiacu dokumentáciu odovzdala postupníkovi, a preto kópiami oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti ani výziev nedisponuje.

Odporkyňa 1/ v odpore vzniesla námietku premlčania, z ktorého dôvodu nevznikol navrhovateľovi žiadny finančný nárok. Namietala i výšku uplatnenej pohľadávky, ktorá nie je dôveryhodným spôsobom preukázaná. Poukázala na to, že banka listom zo dňa 22.08.2007 označeným ako oznámenie o zverení pohľadávky do mandátnej správy ju informovala, že spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. je oprávnená na základe mandátnej zmluvy vymáhať pohľadávku vo výške 447 931,60 Sk, čo znamená, že už pred týmto dňom muselo dôjsť k vyhláseniu splatnosti celej pohľadávky odporkyne 1/. Poukázala na to, že v korešpondencii s navrhovateľom je zakaždým uvedená iná suma vymáhanej pohľadávky. Žiadala, aby súd návrh zamietol a priznal jej náhradu trov konania.

Oznámením, doručeným súdu dňa 17.09.2014, do konania vstúpil vedľajší účastník, s ktorého účasťou odporkyňa 1/ vyslovila súhlas dňa 20.10.2014 a ktorý sa dňa 16.04.2015 k veci vyjadril tak, že vzniesol

námietku premlčania celého nároku navrhovateľa. Poukázal na § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, čl. 7 bod 7.6.1 VOP, i na judikát publikovaný pod č. R 28/1984. Mal za to, že z navrhovateľom predloženej listiny zo dňa 25.05.2005, označenej ako Posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky, vyplýva, že po uplynutí 5 dní od doručenia nastalo zosplatenie celého úveru. Navrhovateľ vo veci nepreukázal, kedy a ktorou splátkou sa odporca dostal do omeškania, či a ako bol vyzvaný na úhradu dlžných súm. Banka oznámila odporcovi, že pohľadávku zosplatnila a následne postúpila na navrhovateľa. Predtým nebol odporca žiadnym spôsobom vyzvaný na úhradu dlžných súm. Z návrhu tiež nevyplýva, ktoré splátky a kedy odporca splatil a v akej výške. Namietal aktívnu legitimáciu navrhovateľa s poukazom na § 92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách s tým, že postupca je povinný tvrdiť a preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku, ak klient napriek tomu zostal v omeškaní aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. V danej veci je zrejme, že pre absenciu výpisu z úverového účtu alebo iného dôkazu nemožno považovať za dokázanú existenciu pohľadávky navrhovateľa zo zmluvy o úvere. Taktiež nemožno preukázať požiadavku 90 dňového omeškania odporcu s niektorou splátkou ani to, že by bol písomne vyzvaný na splnenie záväzku zo zmluvy. V tomto smere poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Taktiež namietal porušenie spotrebiteľského práva, konkrétne § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žiadal, aby súd návrh zamietol a uplatnil si nárok na náhradu trov konania, ktoré aj špecifikoval.

Navrhovateľ podaním, doručeným súdu dňa 27.11.2014, uviedol, že vo veci ide o obchodno-záväzkový vzťah a v tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6MCdo 4/2012 zo dňa 27.03.2013. Vzhľadom na uvedené je premlčacia doba 4-ročná. Bez ohľadu na to si v konaní uplatňuje len splátky nepremlčané ku dňu podania žalobného návrhu, t.j. splátky splatné od 20.03.2010 do 20.11.2014 v celkovej výške 7 574,16 €. Odpor odporkyne 1/ mal za nedôvodný.

Navrhovateľ podaním, doručeným súdu dňa 23.03.2015, doplnil, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru odporkyne 1/ zaslal 06.02.2013, pričom pohľadávku mala uhradiť do 21.02.2013. Mimoriadna splatnosť úveru následne nastala dňa 25.02.2013 z dôvodu dodržania lehoty podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

Podľa e-mailu T. C., SLSP, adresovaného navrhovateľovi, pohľadávka VS XXXXXXXXXXXX nebola pred postúpením zosplatená. Pohľadávku museli len technicky zosplatiť, aby bolo možné v systéme previesť odpis.

Navrhovateľ podaním, doručeným súdu dňa 11.05.2015, doplnil, že podľa jeho názoru vedľajší účastník nemôže vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Námietku premlčania môže účinne podať len dlžník. V tomto smere poukázal na právnu teóriu i súdnu prax. Zopakoval, že si uplatňuje nepremlčané splátky úveru splatné odo dňa 20.03.2010 do 20.11.2014, pričom splátky splatné pôvodne od 20.02.2013 do 20.11.2014 sa stali splatnými dňa 25.02.2013, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zopakoval svoj názor o potrebe aplikácie Obchodného zákonníka na danú vec a v tomto smere poukázal na rozhodnutia súdov Českej republiky a opakovane i na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6MCdo 4/2012 zo dňa 27.03.2013. Pokiaľ ide o § 92 ods. 8 zákona o bankách, podľa jeho názoru je zrejme, že banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva. Citoval z článku doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M., publikovaného v časopise Súkromné právo č. 1/2015, podľa ktorého doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Zdôraznil, že odporkyne bola zaslaná výzva zo dňa 25.05.2005, ktorá ale nepredstavuje zosplatenie celého dlhu. Z týchto dôvodov trval na podanom návrhu.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že už v apríli 2014 bola odporkyňa vyzvaná na predloženie dokladov o trestnom konaní. Reagovala listom zo dňa 15.04.2014, v ktorom ale nie sú označené tieto listiny. Uplatnenie škody v trestnom konaní nie je totožné s uplatnením škody v civilnom konaní, nemusí spĺňať totožné náležitosti. Uplatnenie škody v trestnom konaní neznamená zosplatenie úveru. Ak by došlo k zosplateniu úveru zo strany Slovenskej sporiteľne, muselo to byť doručené aj odporkyne 1/. Slovenská sporiteľňa je však jedinou bankou, ktorá postupuje tretím osobám nezosplatené úvery, čo jej umožňuje zákon. Výška mesačnej splátky bola v zmluve dojednaná na sumu 4 003,- Sk, čo predstavuje 132,88 €. V konaní si navrhovateľ uplatňuje len nepremlčané splátky a úroky v rámci 3-ročnej premlčacej

doby. Pôvodný nárok právneho predchodcu navrhovateľa je teda vyšší, ale navrhovateľ súhlasí s tým, že väčšia časť je premlčaná a uplatňuje si len nepremlčanú časť. Pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bez ohľadu na to, či došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v decembri 2012 alebo vo februári 2013, pred týmito dátumami k vyhláseniu splatnosti nedošlo, a preto nárok navrhovateľa nie je premlčaný. Čo sa týka výzvy z r. 2005, z jej obsahu nevyplýva, že by uplynutím piatich dní nastala mimoriadna splatnosť pohľadávky. Veriteľ následne pohľadávku zveril do mandátnej správy, pričom odporkyňa 1/ bola vyzvaná, aby plnila, čo sama potvrdila, a to ku dňu 22.08.2007. Vo veci boli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto žiadal, aby súd návrhu vyhovel.

Odporkyňa pri výsluchu uviedla, že sa pridrižiava toho, čo uviedol jej zástupca a vedľajší účastník a opakovane vzniesla námietku premlčania. Výzva Slovenskej sporiteľne, a.s. na plnenie dlhu zo dňa 25.05.2005 jej doručená nebola a nebolo je doručené ani oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 18.12.2012.

Odporkyňa ďalej uviedla, že Slovenská sporiteľňa, a.s. si uplatnila nárok aj v trestnej veci vedenej na OS TN pod sp. zn. 8T 36/2010, z čoho možno vyvodíť, že už v tomto čase bola pohľadávka zosplatnená. Poukázala i na oznámenie o zverení pohľadávky do mandátnej správy zo dňa 22.08.2007, z ktorého vyplýva, že sa má vymáhať celá pohľadávka. Ide o jednoznačný dôkaz, že pohľadávka bola zo strany banky zosplatnená. Čo sa týka argumentu navrhovateľa, že námietku premlčania nemôže vzniesť vedľajší účastník, odporkyňa 1/ už v odpore namietla premlčanie, tento odpor je podpísaný aj samotnou odporkyňou 1/.

Vedľajší účastník sa vyjadril na pojednávaní tak, že súdy SR na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom prihládajú a už aj Najvyšší súd, Ústavný súd konštatoval, že vedľajší účastník je oprávnený vzniesť námietku premlčania. Z listiny - posledná výzva na zaplatenie zo dňa 25.05.2005 vyplýva, že po piatich dňoch nastalo zosplatnenie. Ak bola táto výzva zaslaná, nárok sa premlčal v roku 2008, pričom žaloba bola podaná neskôr. Doposiaľ ale nebol predložený dôkaz o zaslaní tejto výzvy, čo znamená, že odporkyňa 1/ nebola vyzvaná a neboli splnené podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zaslanie písomnej výzvy nie je právnym úkonom, ale je to predpoklad platnosti postúpenia pohľadávky. Banka požíva osobitný štatút a okrem všeobecných ustanovení o postúpení pohľadávok musí dodržiavať aj špeciálne ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Argumenty doc. Csacha sa netýkajú platnosti postúpenia, ale porušovania bankového tajomstva. Z týchto dôvodov žiadal návrh zamietnuť z dôvodu nedostatku absolútnej aktívnej vecnej legitímácie a uplatnil si náhradu trov konania. Zotrvával na vznesenej námietke premlčania. Mal za to, že veriteľ v r. 2005 pohľadávku zosplatnil a v prípade, že nie, pretože v spise absentuje dôkaz o zaslaní výzvy, došlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách. Písomná výzva banky predpokladá jednak písomnú listinu a jednak dôkaz, že sa banka listinu aspoň pokúsila zasláť. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3C/195/2014. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách stanovuje presný rozsah peňažného záväzku, ktorý môže byť postúpený na tretiu osobu, pričom ide len o časť, s ktorou je dlžník v omeškaní viac ako 90 dní. Iba banka môže nakladať so živým úverom a len ona je oprávnená ho zosplatniť. V konaní nie je zrejmé, či pohľadávku zosplatnil navrhovateľ alebo jeho právny predchodca, a preto je potrebné návrh zamietnuť. Poukázal na porušenie spotrebiteľského práva, keď navrhovateľ nerešpektoval zákonnú lehotu 3 mesiace od omeškania a následne 15-dňovú lehotu, až po uplynutí ktorých sa môže uplatniť § 565 Občianskeho zákonníka.

Súd vec posúdil podľa ustanovení právnych predpisov, účinných ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 23.11.2004.

Podľa § 497 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/, b/ z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere na účely tohto zákona sa rozumie: spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim podnikateľ, 4) ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 1, 2 z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 z.č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom odo dňa 01.01.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon o bankách“) banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, 1)ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu 21)a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej

banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a/ zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci a uvedených zákonných ustanovení mal súd za to, že medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. - bankou (ako veriteľom) a odporkyňou 1/ (ako dlžníčkou) vznikla zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka - dvojstranný záväzkovoprávny vzťah, podľa ktorého banke - veriteľovi vznikla povinnosť poskytnúť menovanej úver a odporkyni 1/ povinnosť vrátiť ho podľa dohodnutých podmienok v úverovej zmluve. Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX obsahuje po právnej stránke všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Odporkyňa 1/ akceptovala jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy ich podpísaním, a preto mala povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazali.

Plnenie záväzkov odporkyne 1/ zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bolo zabezpečené ručením zo strany Q., na základe dohody o ručení zo dňa 23.11.2004.

Súd ďalej zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyhodnotil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 2 písm. b/ a § 23a ods. 1, 2 z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi bankou - veriteľom a odporkyňou 1/ túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné obchodné podmienky, pričom text dokumentov menovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že banka - veriteľ pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa 1/ v čase uzavretia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísala ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti.

Ďalej, predmetná zmluva o splátkovom úvere zo dňa 23.11.2004 je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Odporkyňa 1/ zmluvu podpísala ako fyzická osoba a zo samotnej zmluvy nevyplýva účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov. Posúdenie predmetného právneho vzťahu ako spotrebiteľského úveru nevylučuje ust. § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde sú taxatívne vymenované zmluvy, na ktoré sa daný zákon nevzťahuje. Právny vzťah medzi účastníkmi možno podradiť pod ust. § 2 písm. b/ citovaného zákona a zmluva by mala obsahovať náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1, 2 zákona.

Pojem spotrebiteľská zmluva do Občianskeho zákonníka zaviedla jeho novela z.č. 150/2004 Z.z., ktorú úpravu neskôr výrazne pozmenil z.č. 568/2007 Z.z. (a neskôr i ďalšie čiastkové novelizácie). Spotrebiteľská zmluva pritom nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch. Ako je uvedené vyššie, zmluvný vzťah medzi bankou - veriteľom a odporkyňou bol síce tzv. absolútnym obchodom, čo však v zmysle uvedeného nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Z materiálneho hľadiska sa totiž pozícia zmluvnej strany, uzatvárajúcej zmluvu pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka z.č. 568/2007 Z.z. nelíšila od pozície spotrebiteľa, uzavierajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. Obč. zák. v znení účinnom od 01.01.2008. Ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Obč. zák. prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie než príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Inými slovami Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka.

Uvedené má oporu aj z hľadiska historického výkladu, keď novelou Občianskeho zákonníka z.č. 102/2014 Z.z. výslovne v § 52 ods. 2 zaviedol pravidlo, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní. Aktívnou vecnou legitímáciou je hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva ním uplatňované právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd skúma vecnú legitímáciu sám, z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to účastníci navrhli.

Je pravdou, že vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol odporkyňi 1/ poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žiadne zákonné ustanovenie neobmedzuje banku, ktorá poskytla úver podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., aby kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu, alebo i po jeho zániku, postúpila pohľadávku voči dlžníkovi z daného úveru na tretiu osobu. Uvedené nemožno vyvodit' ani výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Uvedené zákonné ustanovenie hovorí o tom, že ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka, za splnenia ďalších podmienok (ak klient pred postúpením pohľadávky neuhradí banke

omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; existencia písomnej výzvy banky na plnenie) svoju pohľadávku zodpovedajúcu celému tomuto peňažnému záväzku (nielen časti) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Uvedený výklad korešponduje i s dôvodovou správou k tomuto zákonnému ustanoveniu, ktorá hovorí o pohľadávke, zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, nielen nesplácanej časti dlhu. V prípade, že dlžník neplní splátky úveru včas a riadne, znamená to nesplácanie celej pohľadávky, ktorú môže následne banka i za trvania zmluvného vzťahu postúpiť inej osobe, ktorá nemusí byť bankou. Pokiaľ banka alebo pobočka zahraničnej banky disponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky z úveru, ktorý neobsahuje podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, môže postúpiť pohľadávku len v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Takto môže postupovať, ak je klient napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky v omeškaní so splnením ním čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Toto právo nemôže uplatniť, ak klient pred postúpením uhradí banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku presiahol 1 rok. Aplikácia tohto ustanovenia závisí od dohodnutej doby splatnosti záväzku klienta. Ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. V prípade, že je úver splatný jednorázovo, podmienky postúpenia pohľadávky bez súhlasu klienta sú splnené, ak klient v deň splatnosti nezaplatil úver s úrokmi alebo zaplatil len časť úveru a napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky na zaplatenie dlhu je v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní po dni splatnosti úveru. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

Čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky, podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 119/2003 relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.

Navrhovateľ v konaní predložil jednak zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 a jednak oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 18.12.2012, ktorým táto odporkyňa 1/ mala oznámiť postúpenie pohľadávky voči nej na navrhovateľa. Odporkyňa doručenie toho oznámenia poprela, pričom navrhovateľ v konaní nepredložil žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by bolo predmetné oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. doručené odporkyňa 1/. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepreukázal relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. odporkyňa 1/, súd sa aj s poukazom na túto skutočnosť zaoberal platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa postúpenia pohľadávky voči odporkyňa 1/.

Postupca, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu navrhovateľ), je povinný podľa § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a preukázať aj splnenie podmienok aktívnej vecnej legitimácie, t.j. či okrem iného bola na neho pohľadávka banky platne postúpená. Z uvedeného vyplýva, že postupca musí tvrdiť a najmä preukázať, že a/ odporca ako dlžník nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, že jeho omeškanie trvalo nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a že na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Nepreukázanie týchto troch skutočností ma za následok nepreukázanie aktívnej legitimácie navrhovateľa ako postupníka v konaní.

V danej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo (a túto skutočnosť nespochybnila ani samotná odporkyňa 1/), že ku dňu 18.12.2012 odporkyňa 1/ ako klient neplnila včas a riadne svoj dlh zo zmluvy o splátkovom úvere. V konaní však nebolo zistené, že by odporkyňa 1/ bola v omeškaní s plnením dlhu

nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní ani to, že by banka pred postúpením pohľadávky odporkyňu písomne vyzvala na zaplatenie dlhu. Navrhovateľ síce v konaní predložil výzvu zo dňa 25.05.2005, označenú ako Posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky, adresovanú odporkyňu na adresu jej trvalého pobytu, avšak súd zistil, že táto výzva sa vôbec netýka plnenia dlhu odporkyne zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Ide o výzvu banky, adresovanú odporkyňu 1/ v postavení ručiteľa na dobrovoľné plnenie iného dlhu za dlžníka - Q. E. zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorý dlh nie je predmetom toho konania.

Inú výzvu, v ktorej by banka odporkyňu 1/ vyzvala na plnenie dlžnej sumy, s ktorou by odporkyňa 1/ bola v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní, navrhovateľ súdu nepredložil. Samotná Slovenská sporiteľňa, a.s. pritom súdu oznámením zo dňa 08.01.2015 oznámila, že všetky dokumenty súvisiace s postúpením pohľadávky odovzdala navrhovateľovi.

Za takúto výzvu nemožno považovať ani Oznámenie o zverení pohľadávky do mandátnej správy zo dňa 22.08.2007, ktorým banka len oznámila odporkyňu 1/, že na základe mandátnej zmluvy zverila pohľadávku zo splátkového úveru č. XXXXXXXXXXXX zo zmluvy zo dňa 23.11.2004 v celkovej výške 14 868,60 €/447 931,60 Sk na vymáhanie spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., avšak odporkyňu 1/ priamo na dobrovoľné plnenie dlhu nevyzvala.

Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu odporkyne na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (navrhovateľ) podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách tak neboli splnené a vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči odporkyňu na navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Uvedené má za následok, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne jeho ním tvrdenej aktívnej legitímácie v tomto súdnom konaní.

Súd v tomto smere poukazuje i na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach, napr. rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/261/2013 zo dňa 17.02.2015, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 15C/33/2014, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 26C/261/2014 zo dňa 27.01.2015 a iné.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že návrh zamietol v celosti.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola priznaná náhrada trov konania, je ten, komu bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi.

Odporkyňa 1/, ktorá mala vo veci plný úspech, má podľa § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov konania. Trovy konania odporkyne 1/ pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) vo výške 1 176,32 €. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporkyňu domáhal zaplatenia 7 574,16 € s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 237,34 €. Zástupcovi odporkyne 1/ patrí odmena za 4 úkony právnej služby á 234,34 €, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky), podanie odporu (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky), účasť na pojednávaniach dňa 28.11.2014 a 12.05.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/ cit. vyhlášky), a 1 x odmena v hodnote polovica základnej tarifnej odmeny, t.j. 1/2-ica z 237,34 €, t.j. 118,67 € za úkon písomné podanie zo dňa 16.10.2014 (súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka), ktoré nie je podaním vo veci samej (podľa § 13a ods. 5 v spojení s § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky); spolu odmena 1 068,03 €. Zástupcovi odporkyne 1/ patrí i náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, tzv. režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) 4 x 8,04 € za úkony v roku 2014, 1 x režijný paušál á 8,39 € za úkony v roku 2015; spolu režijný paušál 40,55 €. Ďalej zástupcovi odporkyne 1/ patrí náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie súdu dňa 28.11.2014 za 2

polhodiny á 13,40 € a za cestu na pojednávanie dňa 12.05.2015 2 polhodiny á 13,98 €; spolu náhrada za stratu času 54,76 €. Taktiež mu patrí náhrada cestovných výdavkov podľa § 15 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie dňa 28.11.2014 za trasu Nová Dubnica - Trenčín a späť, t.j. 26 km nasledovne: paušálna náhrada 4,75 € (26 km x 0,183 €) + náhrada za spotrebované PHM 1,80 € (26 km x spotreba 5,2 l/100 km x cena PHM 1,329/1 l) a za cestu na pojednávanie dňa 12.05.2015 za trasu Nová Dubnica - Trenčín a späť, t.j. 26 km nasledovne: paušálna náhrada 4,75 € (26 km x 0,183 €) + náhrada za spotrebované PHM 1,68 € (26 km x spotreba 5,2 l/100 km x cena PHM 1,239/1 l); spolu cestovné náhrady 12,98 €.

Vzhľadom na plný úspech odporokyne vo veci, vzniklo v zásade právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. i vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu v konaní na jej strane.

Súd po preskúmaní veci vedľajšiemu účastníkovi na strane odporokyne 1/ náhradu trov konania nepriznal podľa § 142 ods. 1 O.s.p. z dôvodu ich neúčelnosti. Čo sa týka posudzovania účelnosti vynaložených trov konania, súd v tomto smere poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 9/2013, podľa ktorého zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Občiansky súdny poriadok v ustanoveniach § 142 až 150 O.s.p. upravuje pravidlá rozhodovania súdu o náhrade trov konania. Pre všetky prípady rozhodovania platí zásada, podľa ktorej môže byť účastníkovi konania priznaná náhrada len tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, teda nie všetky náklady majúce povahu trov konania. Pojem účelnosť, použitý v § 142 ods. 1 O.s.p., treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním alebo nákladov zbytočných či nadmerných. Pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc alebo sa skôr jedná o zneužitie tohto práva na úkor protistrany (napríklad zastúpenie v celkom banálnej veci, opakované zastúpenie v tzv. hromadných - skutkovo a právne takmer totožných veciach alebo zrejmä snaha zvýšiť náklady konania protistrane).

Vedľajší účastník si v konaní uplatnil trovy konania, ktorých výšku vyčíslil na sumu 1 148,99 €. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania, pričom následne sa vyjadril písomným podaním, o ktorom má súd z iných konaní vedomosť, že je podávané paušálne, bez ohľadu na skutkové okolnosti daného konkrétneho prípadu, čo napokon vyplýva i z obsahu samotného vyjadrenia vedľajšieho účastníka, doručeného súdu dňa 16.04.2015. V tomto písomnom vyjadrení vedľajší účastník vzniesol všeobecne formulovanú (v podstate formulárovú) námietku premlčania, aktualizovanú len o údaje odporokyne 1/ a individualizáciu žalovanej pohľadávky a argumenty o nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa. Na tomto písomnom vyjadrení zotrval i na pojednávaní, pričom žiadne iné nové podstatné skutkové alebo právne okolnosti neoznačil. Za tejto situácie, s prihliadnutím na skutočnosť, že odporokynia 1/ je od počiatku právne zastúpená advokátom /o čom mal vedľajší účastník vedomosť/, ktorý v konaní vystupoval aktívne, podával vo veci kvalifikované písomné vyjadrenia, zúčastňoval sa pojednávaní súdu, sa zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom v takejto veci, ktorá napíňa charakteristiku tzv. hromadnej veci, javí ako odporujúce princípu rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že v priebehu konania nevyplývalo, že by sa vedľajší účastník, respektíve jeho zástupca vôbec snažil skontaktovať s odporokynou alebo s jej zástupcom, neprejavil znalosti o individuálnych aspektoch konkrétneho prípadu (keď napríklad odvodzoval námietku premlčania z výzvy banky zo dňa 25.05.2005, ktorá sa ani netýkala prejednávanej veci). Všetky uvedené skutočnosti majú za následok povinnosť súdu konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka na strane odporokyne 1/, a teda ich nepriznanie, hoci by vedľajší účastník na strane odporokyne 1/ inak na ich náhradu právo mal. Vedľajší účastník mohol svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci spotrebiteľom efektívne uplatniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na duplicitné právne zastupovanie (s ohľadom na to, že odporokynia 1/ je od počiatku zastúpená advokátom), napríklad aj formou kontaktu a komunikácie s advokátom odporokyne 1/ tak, aby nedochádzalo k neúčelnému navyšovaniu trov súdneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (trojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O.s.p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.